

2.5 **zwraca się do** Komisji o nadanie priorytetowego znaczenia, w ramach budżetu na 2005 r., realizacji polityk regionalnych i lokalnych oraz wzmocnienie obecności gmin i regionów na poziomie instytucjonalnym;

2.6 **podkreśla**, w tym względzie znaczenie europejskiego forum na rzecz bezpieczeństwa na obszarach miejskich EFUS (*European Forum for Urban Safety*) w promowaniu, na poziomie europejskim, wiedzy na temat zapobiegania przestępczości i bezpieczeństwa w obszarach miejskich, zwłaszcza w odniesieniu do oceny polityk publicznych i rozpowszechniania dobrych praktyk;

2.7 **uwazałby za słuszne** ustanowienie Europejskiego Obserwatorium ds. mającego bezpieczeństwa w obszarach

miejskich, o lekkiej strukturze, w celu zapewnienia Unii Europejskiej i państwom członkowskim wspólnego instrumentu służącego do gromadzenia, systematyzacji i przetwarzania danych dotyczących ofiar przestępstw i nastrojów wyrażających poczucie zagrożenia; promowanie i koordynację badań; opracowanie polityk bezpieczeństwa w innych dziedzinach kompetencji UE, bądź celem tworzenia partnerstw regionalnych i lokalnych;

2.8 wreszcie **wzywa** Komisję, by w trakcie opracowywania polityk na rzecz zapobiegania przestępczości zawsze miała na względzie fakt, iż takie polityki, w dążeniu do zagwarantowania bezpieczeństwa społecznego, nie prowadziły w praktyce do naruszenia podstawowych praw człowieka.

Bruksela, dn. 29 września 2004 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB

Opinia Komitetu Regionów w sprawie projektu decyzji Komisji w sprawie stosowania przepisów art. 86 Traktatu o WE do pomocy publicznej w postaci rekompensaty za udział w realizacji zadań publicznych, jak również projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG Komisji w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi oraz projektu wspólnotowych ram prawnych dla pomocy publicznej w postaci rekompensaty za udział w realizacji zadań publicznych

(2005/C 43/05)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając projekt decyzji Komisji w sprawie stosowania przepisów art. 86 Traktatu o WE do pomocy publicznej w postaci rekompensaty za udział w realizacji zadań publicznych, jak również projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG Komisji w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi oraz projekt wspólnotowych ram prawnych dla pomocy publicznej w postaci rekompensaty za udział w realizacji zadań publicznych;

uwzględniając list Komisarza UE ds. Polityki Konkurencji Mario Montiego z dnia 19 marca 2004 r., zwracający się do Komitetu o wydanie opinii w trybie art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję przewodniczącego Komitetu z dnia 26 maja 2004 r., powierzającą opracowanie opinii w tej sprawie Komisji ds. Polityki Gospodarczej i Społecznej w Brukseli;

uwzględniając art. 16 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, dotyczący usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jak również art. 2, 5, 73, 81, 86, 87, 88 i 295 Traktatu WE;

uwzględniając art. 36 Europejskiej Karty Praw Podstawowych dotyczący dostępu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

uwzględniając art. III-6 projektu Konstytucji Europejskiej;

uwzględniając Białą Księgę w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (COM (2004) 374 final);

uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (zwanego dalej TSWE) z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00 Altmark Trans;

uwzględniając własną opinię z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie Białej Księgi w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (COM (2003) 270 final, CdR 149/2003 fin) (*);

uwzględniając własną opinię w sprawie komunikatu Komisji w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w Europie (COM (2000) 580 final, CdR 470/2000 fin) (!);

uwzględniając projekt opinii (CdR 155/2004 rev 1) przyjęty przez Komisję ds. Polityki Gospodarczej i Społecznej w dn. 6 lipca 2004 r. (sprawozdawca: Claudio Martini, przewodniczący regionu Toskanii we Włoszech);

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z wyrokiem w sprawie Altmark Trans rekompensaty wypłacane w zamian za świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym nie stanowią pomocy publicznej, a zatem nie podlegają obowiązkowi uprzedniej notyfikacji i zatwierdzeniu przez Komisję wyłącznie wówczas, gdy spełniają następujące cztery warunki:

- beneficjentowi pomocy powierzona jest jasno określona misja publiczna;
- parametry stanowiący podstawę do naliczania rekompensaty muszą być ustalone z góry w sposób obiektywny i przejrzysty;
- wysokość rekompensaty nie może przekraczać wysokości kosztów poniesionych w związku ze świadczeniem usługi w ogólnym interesie gospodarczym, pomniejszonych o przychody z tytułu świadczenia tejże usługi (może jednak uwzględniać godziwy zysk);
- po czwarte, w wypadkach, gdy przedsiębiorstwo, które ma się wywiązać z misji publicznej, w konkretnym przypadku nie jest wybrane zgodnie z procedurą przetargu publicznego pozwalającą na wybór uczestnika przetargu oferującego świadczenie tych usług po najniższym koszcie dla społeczności, kwota wymaganej rekompensaty musi zostać ustalona na podstawie analizy kosztów, jakie poniosłoby przy świadczeniu tych usług typowe przedsiębiorstwo, dobrze zarządzane i odpowiednio zaopatrzone w środki transportu, tak, aby spełniać konieczne wymogi dotyczące misji publicznej, biorąc pod uwagę odnośnie przychody i godziwy zysk z tytułu świadczenia usług;

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził między innymi, że niezależnie od pozostałych kryteriów wymienionych w wyroku w sprawie Altmark Trans wypłata rekompensaty z tytułu wypełniania misji publicznej w każdym wypadku nie stanowi formy pomocy publicznej wymagającej uprzedniej notyfikacji, gdy wybór beneficjenta odbywa się w trybie otwartego i jawnego przetargu. We wszystkich innych przypadkach beneficjent musi wykazać, że rekompensata nie stanowi pomocy publicznej poprzez udowodnienie, że nie otrzymał więcej, niż wynosi dodatkowy koszt netto (po potrąceniu przychodów), jakie przyniosłoby świadczenie usługi po godziwej cenie każdemu prawidłowo zarządzanemu i dysponującemu wystarczającymi siłami ludzkimi przedsiębiorstwu;

zgodnie z wyrokiem w sprawie Altmark Trans wszelkie pozostałe formy rekompensaty stanowią pomoc publiczną, a zatem podlegają obowiązkowi uprzedniej notyfikacji;

na swojej 56. sesji plenarnej w dniach 29-30 września 2004 r. (posiedzenie z dn. 29 września 2004 r.) przyjął jednogłośnie następującą opinię:

1. Uwagi ogólne Komitetu Regionów

Wyrok w sprawie Altmark Trans

KOMITET REGIONÓW

1.1 **uważa**, iż interwencja sędziego wspólnotowego była tym bardziej niezbędna i brzemienna w skutkach, że ustawodawca wspólnotowy nie potrafił ustalić zasad stwarzających odpowiednie bezpieczeństwo obrotu prawnego w kwestii usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

1.2 **wyraża zadowolenie** z faktu, że dwa pierwsze kryteria wymienione w wyroku w sprawie Altmark Trans, a mianowicie obowiązek jasnego określenia misji publicznej powierzonej beneficjentowi pomocy oraz obiektywnego i przejrzystego ustalenia parametrów stanowiących podstawę do naliczania rekompensaty, zmuszają samorządy terytorialne do podjęcia wysiłku

sformułowania umów o wypełnianie zadań publicznych. Wysiłek taki niezawodnie zwiększy przejrzystość i odpowiedzialność demokratyczną w gospodarowaniu usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym;

1.3 **stwierdza**, że przedsiębiorstwa publiczne, które świadczą usługi w ogólnym interesie gospodarczym, mogą mieć trudności ze zrozumieniem czwartego kryterium określonego w sprawie Altmark Trans, zgodnie z którym: „kiedy wybór przedsiębiorstwa, któremu ma być powierzony świadczenie usług publicznych, nie odbywa się w ramach publicznego przetargu, wysokość niezbędnej rekompensaty określana jest na podstawie analizy kosztów, które przeciętne przedsiębiorstwo, prawidłowo zarządzane, wyposażone odpowiednio do przepisowych wymagań misji publicznej, musiałyby ponieść, żeby wypełnić te zobowiązania; przy czym bierze się pod uwagę związane z tym wpływy oraz rozsądny zysk za świadczenie tych usług”;

(*) Dz.U. C 73 z 23.03.2004, str. 7

(!) Dz.U. C 19 z 22.01.2002, str. 8

1.4 **wyraża wątpliwość** co do ekonomicznego znaczenia pojęcia „prawidłowo zarządzanego przedsiębiorstwa dysponującego środkami umożliwiającymi mu odpowiednie wywiązanie się z misji publicznej”. Wątpliwość ta jest tym poważniejsza, że w wyroku z 3 lipca 2003 r. w sprawach połączonych C-83/01, C-93/01 i 94/01 Chronopost SA Trybunał uznał, iż przedsiębiorstwo, któremu powierzono świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, może znaleźć się w sytuacji daleko odmiennie od przedsiębiorstwa funkcjonującego w normalnych warunkach rynkowych (punkt 33) ⁽¹⁾;

1.5 **uznaje** wobec tego, że wyrok TSWE, a w szczególności kryterium trzecie i czwarte, narzucają konieczność opracowania wspólnotowych regulacji normatywnych w celu określenia przedsiębiorstw, którym powierzono misję publiczną i które z tego tytułu winny spełniać wymogi określone w wyroku w sprawie Altmark Trans; **wyraża zadowolenie** z faktu, że Komisja szybko wystąpiła z inicjatywą, proponując taki akt;

1.6 **wyraża zaniepokojenie** faktem, iż TSWE przyjął tak szeroką wykładnię pojęcia możliwości wpływu na wewnątrz-wspólnotową wymianę handlową, że przepisom art. 87 ust. 1 podlegać mogą nawet przedsiębiorstwa, którym powierzono na szczeblu lokalnym misję publiczną w ściśle ograniczonym zakresie;

1.7 **uważa**, że brak konieczności notyfikowania rekompensaty spełniającej kryteria wyznaczone w sprawie Altmark Trans oznacza na średnią metę – z chwilą ustalenia definicji obowiązków związanych z misją publiczną – zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla samorządów terytorialnych, nie zapewniając jednak pełnego bezpieczeństwa obrotu prawnego: trzeba bowiem przewidzieć możliwość wystąpienia sytuacji, w której organ władzy publicznej uzna w dobrej wierze, że nie ma obowiązku notyfikowania pomocy, gdyż spełnia ona kryteria ustalone w sprawie Altmark Trans, a następnie dojdzie do wniesienia skargi przez konkurencyjne przedsiębiorstwo, które uzyska uznanie danej pomocy za niezgodną z prawem. Jaki należy wówczas przyjąć tryb zwrotu pomocy?

Metodologia przyjęta przez Komisję

KOMITET REGIONÓW

1.8 **odnotowuje**, że w Zielonej Księdze zawarto szereg ustaleń omawianych w opracowaniu SEC(2004) 326 z dnia 29 marca 2004 r.; wykazały one niezwykle wysokie zapotrzebowanie na bezpieczeństwo i stabilność przepisów tworzących ramy prawne dla funkcjonowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;

1.9 **uważa**, iż przygotowując nowe regulacje Komisja będzie musiała bardziej dociekać tego, jak - z punktu widzenia ich praktycznego zastosowania – wpływają na siebie prawodaw-

⁽¹⁾ Wolne tłumaczenie; brak jeszcze dostępu do polskich tekstów orzecznictwa (przyp. tłum.).

stwa dotyczące konkurencji, przetargów publicznych i dotacji państwowych, tak aby w danym razie otwarcie rynku usług publicznych dla sektora prywatnego przebiegło skutecznie i bezkonfliktowo;

1.10 **stwierdza**, iż musi kontynuować swe starania o szersze uwzględnienie w organizacji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym interesu publicznego oraz specyfiki tych usług i odpowiedzialności, jaką mają w tej dziedzinie samorządy terytorialne. Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym stanowią istotny składnik europejskiego modelu społecznego i należy dbać o zrównoważenie praw wszystkich społeczności do bezpośredniego zarządzania tymi usługami i wymogów orzecznictwa TSWE, zwłaszcza jeśli chodzi o przejrzystość i stosowanie procedur przetargowych;

1.11 **wyraża zadowolenie** z faktu, że Komisja postanowiła zasięgnąć jego opinii w sprawie projektu decyzji wyłączającej finansowanie publiczne na niewielką skalę oraz w sprawie projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG Komisji w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi;

1.12 **podkreśla**, iż konsultacja ta ma charakter precedensowy, gdyż po raz pierwszy Komisja zasięga opinii KR w sprawie z zakresu rozdziału Traktatu o WE dotyczącego reguł konkurencji (art. 81-93);

1.13 **jest zdania**, że stanowi ona pierwszy przypadek zastosowania w praktyce zasad sformułowanych przez Komisję w opracowaniach na temat kontynuujących proces zapoczątkowany Białą Księgą europejskiego systemu sprawowania władzy ⁽²⁾, i że odpowiada na potrzebę szerszego udziału władz regionalnych i lokalnych w funkcjonowanie systemu decyzyjnego UE, w szczególności w działaniach POPRZEDZAJĄCYCH podjęcie decyzji;

1.14 **uważa**, iż nawiązany dialog powinien być wobec tego kontynuowany w ramach debaty nad nadzorowaniem przez Komisję finansowania usług publicznych na wielką skalę;

1.15 **wyraża wątpliwość** co do zasadności równoczesnego prowadzenia debaty rozpoczętej w lutym 2004 r. nad propozycjami Komisji wynikającymi bezpośrednio z wyroku w sprawie Altmark Trans i debaty toczącej się w ramach nakreślonych przez Białą Księgę w sprawie świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽³⁾, ogłoszoną 12 maja 2004 r. Z Białej Księgi wynika bowiem, że Komisja ma zamiar wdrożyć pakiet działań zmierzających do doprecyzowania i uproszczenia przepisów dotyczących finansowania udziału w realizacji zadań publicznych do lipca 2005 r.; tymczasem większość składników tego pakietu została już poddana konsultacjom w postaci projektów.

⁽²⁾ Por. Opinia KR z dnia 2 lipca 2003 r. w sprawie kontynuacji procesu zapoczątkowanego Białą Księgą europejskiego systemu sprawowania władzy (sprawozdawca: Michel Delebarre (PSE/F): COM (2001) 428 final, COM (2002) 704 final, COM (2002) 705 final, COM (2002) 709 final, COM (2002) 713 final, COM (2002) 718 final, COM (2002) 719 final, COM (2002) 725 final2 (tytuł w wolnym tłumaczeniu, brak wersji polskiej – przyp. tłum.).

⁽³⁾ COM (2004) 374 final

Prace Konferencji Międzyrządowej

KOMITET REGIONÓW

1.16 **wyraża zadowolenie** z treści art. III-6⁽¹⁾ projektu traktatu konstytucyjnego, który przewiduje, że *ustawa europejska określa te zasady i warunki* (dotyczące mianowicie miejsca i roli usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym) *nie naruszając przysługujących Państwom Członkowskim na mocy Konstytucji uprawnień do świadczenia, zlecenia świadczenia oraz finansowania tych usług*⁽²⁾. Komitet wyraża także zadowolenie, że traktat daje możliwość przyjmowania wspólnych aktów normatywnych w kwestii usług w ogólnym interesie, dzięki niezależnej podstawie prawnej, jako że art. III-6 jest klauzulą powszechnego zastosowania, nie ograniczoną przepisami dotyczącymi jednolitego rynku i konkurencji.

2. Uwagi dotyczące projektu decyzji Komisji w sprawie stosowania przepisów art. 86 Traktatu WE do pomocy publicznej w postaci rekompensaty za udział w realizacji zadań publicznych

KOMITET REGIONÓW

2.1 **odnotowuje**, iż propozycja decyzji ma na celu zapewnienie równowagi między regułami konkurencji a usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym. Propozycja określa postaci rekompensat, które - nie spełniając kryteriów wyznaczonych w sprawie Altmark Trans - mogą jednak skorzystać ze uchylecia reguł konkurencji (art. 87 i 88 TWE), o ile przyznana pomoc publiczna spełnia kryteria zadań publicznych i nie prowadzi do zakłócenia konkurencji;

2.2 **stwierdza**, że w obliczu faktu, iż celem decyzji jest określenie form pomocy publicznej niepodlegających przepisowi art. 88 TWE, wybór podstawy prawnej w postaci art. 86 ust. 3 oraz wybór decyzji jako formy aktu normatywnego jest uzasadniony. Decyzja dotyczyć ma przedsiębiorstw korzystających z pomocy publicznej, lecz nie zobowiązanych do przestrzegania reguł konkurencji ze względu na fakt, iż świadczą one usługi w ogólnym interesie gospodarczym nie mające wpływu na warunki wymiany handlowej;

2.3 **aprobuje** wyłączenie obowiązku notyfikacji w odniesieniu do usług powszechnych świadczonych przez szpitale i mieszkalnictwo socjalne z następujących przyczyn:

- wysoki koszt jednostkowy świadczeń, wynikający z niezbędnych inwestycji w infrastrukturę i nieruchomości oraz fakt, że ostatecznym celem pomocy publicznej jest redystrybucja dochodów i solidarność, bez wpływania na warunki konkurencji;
- brak możliwości obsługi przez aparat administracyjny Komisji ogromnej liczby lokalnych notyfikacji, które wpływałyby do niej w razie nieustanowienia projektowanego mechanizmu zwolnień;

⁽¹⁾ Wskutek zmiany numeracji w Projekcie traktatu konstytucyjnego przedstawionej przez konferencję międzyrządową w dokumencie CIG 87/1/04 13 października 2004 r., art. III-6 to teraz art. III-122.

⁽²⁾ Por. dokument prezydencji nr 76/04 z dnia 13 maja 2004 r. (cytat w wolnym tłumaczeniu - przyp. tłum.).

2.4 **uważa** jednak, że wyłączenie spod reguł konkurencji, a w konsekwencji zwolnienie z obowiązku notyfikacji, należy rozszerzyć na usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym należące do kluczowych zadań władz publicznych, w tym - oprócz mieszkalnictwa socjalnego i szpitali publicznych - **edukację i usługi socjalne świadczone w ogólnym interesie**, w zakresie, w jakim usługi te spełniają cele bezpieczeństwa socjalnego i integracji społecznej, a zadań tych nie może w interesie całej ludności wypełniać rynek. Kontrola sprawowana przez Komisję winna się ograniczać do przypadków nadużycia władzy dyskrecjonalnej w definiowaniu tych usług;

2.5 **wzywa** Komisję, aby uściśliła swoje propozycje poddane obecnie konsultacji, opierając się m.in. na orzecznictwie TSWE - nie tylko, jakie usługi uznaje się za nie mające charakteru komercyjnego, a zatem uprawnione do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku notyfikacji, ale również zdefiniowała działania, które, pomimo charakteru częściowo komercyjnego, mogą mieć cechy usług powszechnych i z tego powodu mogą kwalifikować się do statusu specjalnego zgodnie z art.86(2) TWE. Komunikat ogłoszony przez Komisję latem 2005 r. w sprawie świadczeń społecznych i zdrowotnych będzie dobrą okazją do ogólnej dyskusji na temat tego, w jakim stopniu takie cechy mogą charakteryzować działalność komercyjną;

2.6 **stwierdza**, że wartości graniczne powinny zostać ustalone w taki sposób, aby przy analizie przypadków indywidualnych Komisja Europejska mogła się w przyszłości skoncentrować na nietypowych grupach przypadków o nadzwyczajnym znaczeniu gospodarczym. W konsekwencji trzeba, by progi brały pod uwagę instytucje tradycyjnie świadczące usługi użyteczności publicznej w Państwach Członkowskich oraz kosztów, które one zazwyczaj ponoszą realizując swoje zadania. Zakres decyzji mógłby w zasadzie zostać rozszerzony na przedsiębiorstwa, których całkowite roczne obroty netto nie osiągnęły kwoty 50 mln euro i które otrzymują z tego tytułu rekompensaty nieprzekraczające 15 mln euro. To oznacza, że należałoby w konsekwencji przyjąć dyrektywę o przejrzystości;

2.7 **wyraża następujące wątpliwości** wobec proponowanego w art. 1 pkt iv) wyłączenia rekompensat z tytułu transportu morskiego na wyspy objęte przepisami branżowymi, jeżeli roczny ruch na takiej trasie nie przekracza 100 000 pasażerów:

- czy z punktu widzenia specyfiki transportu morskiego wewnątrz Państw Członkowskich (kabotaż morski) nie należałoby raczej uchwalić odrębnego aktu normatywnego na podstawie art. 73 Traktatu?

- czy w razie ewentualnego przyjęcia kryterium wyłączenia proponowanego w art. 1 pkt iv) wielkość rocznych przewozów dotyczyć ma danej trasy czy całości przewozów realizowanych przez przedsiębiorstwo, któremu powierzono pełnienie zadań publicznych?

2.8 **uznaje**, że w sytuacji, gdy rekompensata spełnia warunki określone w art. 5 propozycji decyzji, konieczność zgłoszenia uprzedniej notyfikacji nie jest oczywista;

2.9 **stwierdza**, że pojęcie rekompensaty zdefiniowane w art. 5 może podlegać błędnej interpretacji, gdyż termin „rekompensata” dotyczy wyłącznie transferów między organem władzy publicznej a przedsiębiorstwem, któremu powierzono świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, mających na celu pokrycie ponoszonych z przyczyn strukturalnych lub koniunkturalnych strat na działalności operacyjnej. Tymczasem należy włączyć do nich również koszty korzystania z nieruchomości i amortyzacji taryf eksploatacyjnych;

2.10 **jest zdania**, że art. 6 poprzez ustanowiony w nim obowiązek prowadzenia odrębnej księgowości może obciążać dodatkowymi kosztami małe i średnie przedsiębiorstwa podlegające proponowanej decyzji. Należy zatem rozważyć możliwość zniesienia tego obowiązku;

2.11 **stwierdza**, iż art. 7 przewiduje udostępnianie Komisji informacji dotyczących trybu ustalania rekompensat. Terminy udostępniania tych informacji wydają się nadmiernie rygorystycznie określone. Ponadto wymóg ustanowienia przez organy władzy publicznej zasad ustalania wielkości rekompensat i tworzenia baz danych wszystkich przyznanych rekompensat wydaje się zbyt biurokratycznym posunięciem.

3. Uwagi dotyczące projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę 80/723/EWG Komisji w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między Państwami Członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi

KOMITET REGIONÓW

3.1 **jest zdania**, że wyrok w sprawie Altmark Trans powoduje określone konsekwencje w sferze obowiązków związanych z przejrzystością, które pozbawiają częściowo mocy obowiązującą obecnie dyrektywę, gdyż nie ma możliwości sprawdzenia, czy przyznane rekompensaty są faktycznie przeznaczone na wypełnianie zadań publicznych, a nie na pokrywanie kosztów rentownej działalności gospodarczej. Wobec faktu, że orzecznictwo TSWE pozwala nie uznawać rekompensat za pomoc publiczną, znika wypływająca z dyrektywy możliwość kontroli przejrzystości we wszystkich przedsiębiorstwach świadczących usługi w ogólnym interesie gospodarczym i korzystające z rekompensat nie uznanych za pomoc publiczną. Wynika stąd konieczność znowelizowania dyrektywy poprzez zastąpienie pojęcia pomocy publicznej pojęciem rekompensaty za udział w realizacji zadań publicznych;

3.2 **nie zgadza się** ze sformułowaną przez Komisję propozycją skreślenia art. 4 ust. 2 lit. c), gdyż zmiana ta prowadzi do rozszerzenia obowiązku prowadzenia odrębnej księgowości na przedsiębiorstwa spełniające albo kryteria ustalone w sprawie Altmark Trans, albo kryteria wyłączenia zaproponowane przez Komisję.

4. Projekt wspólnotowych ram regulacyjnych w sprawie pomocy publicznej w formie rekompensaty za świadczenie usług publicznych

KOMITET REGIONÓW

4.1 **stwierdza**, że zgodnie z punktem 5 projektu ram regulacyjnych powinny one mieć zastosowanie „bez uszczerbku dla obowiązującego prawa wspólnotowego w dziedzinie zamówień publicznych”. W motywie 22 projektu decyzji jest podobna uwaga.

W odniesieniu do przyznawania firmom obowiązku świadczenia usług publicznych, te uwagi powinny być interpretowane w ten sposób, że jeśli spółka jest wybrana na mocy przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedury zamówień publicznych, zakłada się, że nie miała miejsca nadmierna rekompensata i że pomoc publiczna jest w tym wypadku zgodna z prawem.

Tym niemniej, wykorzystanie procedury zamówień publicznych do nałożenia na firmę obowiązku świadczenia usług publicznych jest nieobowiązkowe i nie stanowi wymogu koniecznego do spełnienia warunków zgodności z prawem pomocy publicznej;

4.2 **podaje w wątpliwość** słuszność propozycji, aby dane obliczeniowe (punkt 10, ust. 5) „zawierały konkretne koszty rzeczywiście ponoszone przez przedsiębiorstwa w regionach, o których mowa w art.87(3)(a) i (c) Traktatu WE” (tłum. własne).

Taka propozycja mogłaby doprowadzić do niepotrzebnego zamętu, biorąc pod uwagę, że celem projektu ram regulacyjnych powinno być zawsze odzwierciedlanie „konkretnych kosztów rzeczywiście poniesionych” przez firmę przy wypełnianiu obowiązku świadczenia usług publicznych, niezależnie od lokalizacji.

Ponadto, proponowane sformułowanie powinno być interpretowane w ten sposób, że rekompensata za obowiązek świadczenia usług publicznych jest porównywalna do regionalnej pomocy publicznej.

Bruksela, 29 września 2004 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB